

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

16 november 2007

VERZOEKSCHRIFT

over vermindering van de verkeersbelasting voor personen met een verstandelijke beperking

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door mevrouw Hilde Eeckhout**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jaak Gabriels.

Vaste leden:

de heren Thieu Boutsen, Herman De Reuse, Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;

de heren Paul Delva, Erik Matthijs, Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

mevrouw Hilde Eeckhout, de heren Jaak Gabriels, Sven Gatz;

de heer Gilbert Bossuyt, mevrouw Caroline Gennez, de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers:

de heren Erik Arckens, Frank Creyelman, mevrouw Hilde De Lobel, de heren Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, de dames Veerle Heeren, Joke Schauvliege;

mevrouw Annick De Ridder, de heren Marc van den Abeelen, Bob Verstraete;

de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint, de heer Jacky Maes.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

de heer Jan Peumans.

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting heeft op 18 oktober en 13 november 2007 een verzoekschrift over vermindering van de verkeersbelasting voor personen met een verstandelijke beperking behandeld.

I. PROCEDURE

Op 5 juli 2007 werd bij de voorzitter van het Vlaams Parlement een verzoekschrift over vermindering van de verkeersbelasting voor personen met een verstandelijke beperking ingediend (verzoekschrift nr. 32 (2006-2007)).

De voorzitter van het Vlaams Parlement heeft het verzoekschrift op 10 juli 2007 ontvankelijk verklaard en voor verdere behandeling doorverwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting heeft het verzoekschrift behandeld op 18 oktober en 13 november 2007.

Op 18 oktober 2007 werd het verzoekschrift voorgelegd aan de commissie, die eenparig besliste om het verzoekschrift ten gronde te behandelen en aan de bevoegde Vlaamse minister een standpunt te vragen. Het antwoord van de minister werd aan de leden van de commissie bezorgd op 6 november 2007. Op 13 november 2008 besprak de commissie het verzoekschrift en het antwoord van de bevoegde Vlaamse minister en kwam ze tot een besluit.

II. ONDERWERP VAN HET VERZOEKSCHRIFT

De verzoeker vraagt in het verzoekschrift dat de jaarlijkse verkeersbelasting afgeschaft wordt voor personen met een verstandelijke beperking.

III. STANDPUNT VAN DE VLAAMSE REGERING

Op 13 november 2007 nam de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting kennis van het antwoord van de heer Dirk Van Mechelen, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en

Ruimtelijke Ordening, dat als bijlage is gepubliceerd.

IV. BESPREKING EN CONCLUSIE

De heer *Jaak Gabriels*, voorzitter, verwijst naar het antwoord van de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting.

De heer *Felix Strackx* treedt de verzoeker bij. Het is volgens het commissielid niet eerlijk dat de vrijstelling van verkeersbelasting en de belasting op de inverkeersstelling (BIV) tot op heden beperkt is tot bepaalde lichamelijke gehandicapten. Het commissielid heeft vragen bij die verschillen in behandeling afhankelijk van de aard van de handicap. Hij pleit ervoor dat eenieder die hinder ondervindt in zijn mobiliteit en die dus aangewezen is op een aangepast voertuig of op de hulp van anderen, eigenlijk van de vrijstelling van verkeersbelasting en BIV zou moeten kunnen genieten. De huidige regeling is arbitrair en selectief want niet gebaseerd op objectieve criteria van handicap.

Mevrouw *Helga Stevens* heeft alle begrip voor het verzoek. Zij gaat niet akkoord met de opmerking van de heer Strackx over het arbitrair karakter van de huidige regeling. Ze is van oordeel dat de Vlaamse overheid samen met de federale overheid op ernstige wijze reageert op de vraag welke groepen wel in aanmerking kunnen komen voor een vrijstelling. Mevrouw Stevens zou ook graag zien dat eenieder ingeval van een handicap een vrijstelling zou genieten, maar er moet ook rekening gehouden worden met de budgettaire implicaties. Zo hebben personen met een mentale handicap strikt genomen geen fysieke beperking op het vlak van mobiliteit in tegenstelling tot bijvoorbeeld rolstoelgebruikers die inderdaad een effectieve belemmering hebben wat betreft de toegang tot openbaar vervoer. Om die reden moet er nagegaan worden wat de problemen zijn waar personen met een handicap mee te kampen hebben op het vlak van hun mobiliteit. Er zijn inderdaad verschillen binnen de groep van personen met een handicap op het vlak van mobiliteit. Er moet nagegaan worden of budgettair gezien de maatregelen echt nuttig zijn voor iedere persoon met een handicap. Niet iedereen heeft nood aan dezelfde maatregelen: misschien heeft een persoon met een mentale handicap nood aan andere maatregelen dan personen met een andere handicap. Misschien kan de overheid aan personen met een mentale handicap andere maatregelen aanbieden die voor hen meer voordelen kunnen bieden dan een vrijstelling van de verkeersbelasting.

Na kennis te hebben genomen van de nota, sluiten de leden van de commissie zich unaniem aan bij de argumenten en het standpunt van de minister.

De verslaggever,

Hilde EECKHOUT

De voorzitter,

Jaak GABRIELS

BIJLAGE

VERZOEKSCHRIFT

Vrijstelling verkeersbelasting en BIV gehandicapten

Sommige gehandicapten kunnen bij de aankoop van een wagen, die bestemd is voor persoonlijk gebruik, genieten van een vrijstelling van de btw, van de belasting op de inverkeersstelling (BIV), en van de jaarlijkse verkeersbelasting.

Voor de verkeersbelasting en de BIV is het Vlaams Gewest bevoegd voor het bepalen van de heffingsgrondslag, de tarieven en de vrijstellingen (artikel 3, 10° en 11° en artikel 4 §3 van de Bijzondere Financieringswet).

De vrijstelling van verkeersbelasting en BIV is op heden beperkt tot bepaalde lichamelijk gehandicapten, met name:

1) de groot-oorlogsinvaliden, militaire of burgerlijke, die een invaliditeitspensioen van ten minste 60% genieten en

2) de personen die volledig blind zijn, volledig verlamd zijn aan de bovenste ledematen of wier bovenste ledematen geamputeerd zijn en de personen die aangetast zijn door een blijvende invaliditeit die rechtstreeks toe te schrijven is aan de onderste ledematen en ten minste 50% bedraagt.

De vrijstelling is beperkt tot één enkel voertuig per persoon en het voertuig mag enkel en uitsluitend door de begunstigde van de vrijstelling gebruikt worden.

Globaal gezien, kan men stellen dat ongeveer 0,6% van het belastbare wagenpark inzake personenwagens, auto's dubbel gebruik en minibussen vrijgesteld zijn van de verkeersbelasting ingevolge invaliditeit van de gebruiker (Vr. en Antw., Kamer, 2005-2006, nr. 122, blz. 23790-23791) .

Voor sommige gehandicapten geldt ook een vrijstelling van btw bij aankoop van een wagen die bestemd is voor persoonlijk gebruik. Er is slechts zes procent in plaats van 21 procent verschuldigd en later wordt ook die zes procent teruggestort. De vrijstelling geldt voor één voertuig dat gedurende drie jaar door de betrokkene wordt gebruikt.

In antwoord op een parlementaire vraag werd in 1984 door de toenmalige minister van Financiën over deze beperking het volgende gesteld (Vr. en Antw. Senaat 1983-84, p.838 (Vr. nr. 153 Egelmeers)

“De nauwkeurige omschrijving van «gehandicapte», geldend op het stuk van de door het geachte Lid bedoelde gunststelsels inzake BTW en verkeersbelasting, duidt klaar aan dat, behalve in het geval van volledige blindheid, alleen de gebreken worden beoogd die betrekking hebben op de anatomische voortbewegingsorganen in de beperkte zin van het woord, met uitsluiting van de aandoeningen van het hart, de longen, de hersenen of van andere die in min of meerdere mate de mobiliteit van de betrokkenen aantasten.

Volgens de wetgeving op het stuk van de BTW en de verkeersbelasting moet de invaliditeit of de handicap zodanig zijn dat het voertuig onontbeerlijk is om tegemoet te komen aan de ontoereikendheid van die persoonlijke voortbewegingsmiddelen van de gehandicapte. Het volstaat dus

niet getroffen te zijn door een al dan niet bestendige arbeidsongeschiktheid of door een andere invaliditeit van 80 pct. of meer.

De in aanmerking genomen criteria zijn het resultaat van grondige studies door de bevoegde diensten van mijn departement na raadpleging van de administratieve gezondheidsdienst.

Ik kan het geachte Lid verzekeren dat de aangenomen oplossingen werden geïnspireerd door de bekommernis de belangen van de personen in kwestie te behartigen voor zover die belangen verenigbaar zijn met de noodzaak zorg te dragen voor het behoud van de rechtvaardigheid in de belasting.

In die omstandigheden lijkt het mij niet gepast over te gaan tot een nieuw onderzoek van dit probleem, des te minder omdat het, gelet op de budgettaire toestand, niet mogelijk zou zijn een uitbreiding te overwegen van het aantal begunstigten van bedoelde uitzonderingsmaatregelen.”.

Over een mogelijke uitbreiding van de gunstregeling op het vlak van de btw heeft de federale minister van Financiën hierover het volgende verklaard:

“Elke uitgesproken uitbreiding van de toepassing van betreffende gunstregelingen, zoals het afschaffen of sterk versoepelen van de voorwaarde inzake het gebruik van het voertuig door de invalide of gehandicapte, zou immers niet alleen in strijd zijn met de basisprincipes van betreffende regelingen, maar zou bovendien de BTW-gunstregeling in het gedrang brengen. De Europese Commissie heeft immers uitdrukkelijk de toelating gegeven die fiscale gunstregeling te behouden op voorwaarde dat de toepassing ervan door België strikt ongewijzigd blijft.”.